

fra det strengt juridiske Begreb og over paa Kjendsgjerninger; jeg tilraaede derfor, at hvor vi skulde undersøge tvivlsomme Valg af denne Art, skulde vi undersøge, hvorledes Stemmerne vare komne, hvorledes de i Virkeligheden vare afgivne; man skulde gjøre Regnestykket op og beholde den, som derefter havde de fleste Stemmer. Denne Mening er imidlertid igjennem en Række af forskjellige Afstemninger bleven forkastet, den er ikke bleven tagen tilfølg. Ved Siden deraf har jeg søgt at gjøre gjældende, at hvor der ingen Klager — og jeg søgte at etablere, at den berettigede Klager var Mod-candidaten — var tilstede, der skulde man ikke gaae løs paa at forkaste Valget, men kun anfille Undersøgelser, for behørigt at kunne afstraffe dem, der vare Skyld i de begaaede Forseelser. Denne Anskuelse er endnu ikke ganske bleven tagen tilfølg, men man er lidt efter lidt kommen til Erkjendelse af, at ved hele den Valgmaade, som vi have, bliver som oftest Valghandlingen til en Proces mellem to eller flere Personer, hvor de Tabende fornøftigvis ere de Eneberettigede til at klage; naar Ingen af dem siger: jeg antager, at jeg kunde være bleven valgt, hvis Valget var foregaaet paa en anden Maade, er man mindre tilbøielig til at forkaste et Valg; er der Klager, som ere udgaaede fra Vælgercorporationen, har man taget mindre Hensyn dertil. Her foreligger da nu en Klage, som er udgaaet fra den ene Part, den tabende Candidat, og denne siger: dersom Valgbestyrelsen havde udført det, hvortil den var fuldstændig berettiget, ikke at medtælle en Stemmeliste, hvortil ikke nogen tilsvarende Valgliste var tilstede — thi begge skulle være tilstede — naar Valgbestyrelsen havde studt den tilside, ikke taget den med og kun optalt de andre Stemmer, saa var jeg, siger Klageren, bleven valgt, og det nægter ikke Modstanderen. Her foreligger der altsaa et Tilfælde, hvor Valget, naar Valgbestyrelsen havde opfyldt sin strenge Pligt og ikke havde medtaget en Afstemning, som ikke

var bleven til paa en rigtig og fornøftig Maade, var faldet anderledes ud; det er denne Grund, der har bevæget mig til at være med til at underskrive det Forslag, som her er stillet. Hvorledes ere vi netop i dette Punkt komne til en vis Rigorisme, til en større Strengthed? Fordi vi have seet, at den lempeligste Maade at behandle de Feil paa, der kunne undgaaes, har ført til saadanne Usikkerheder, hvor vi ikke kunne sige: der er virkelig begaaet den Art Formfeil, som tillige virker paa Realiteten, eller der er Formfeil alene tilstede. Naar man stiller Valget i Ringsted ved Siden af dette, er det for mig fuldkommen klart, at ved hiint faldt Realitets-Spørgsmaalet, som maatte gjøre Valget uholdbart, langt nærmere sammen med Formfeilen end her; her er Realitetsfeilen ikke tilstede i tilstrækkelig Grad for at kunne forkaste Valget; thi eftersom den vigtige Stemmeliste indeholdt nogle og halvfemsindstyve Navne, og der var en Forskjel af 76 Stemmer mellem de to Candidater, maa man ogsaa antage, at selv om over Halvdelen af Stemmerne paa denne Liste var bragt urigtigt ind, vilde dog, naar man beholdt den anden Halvdeel tilbage, denne være tilstrækkelig til at give et Overtal af Stemmer til den, der nu er bleven valgt. Vi ere imidlertid komne bort fra at gaae denne Vej, som jeg fra det første Diebst har søgt at betegne som den rette: alene at undersøge Stemmernes virkelige Bestaafenhed. Vi have lidt efter lidt flyttet os over paa det simple, strengt juridiske Gebeet, navnlig i den Art Sager, hvor Formerne kunne fuldstændig og let opfyldes, og hvor vi lægge en stor Magt og Vilkaarlighed i Valgbestyrelsernes Haand, naar vi ikke lidt efter lidt tvinge dem til at gjøre deres Pligt. Derfor troer jeg, at vi ville handle i Modstrid med det System, som vi have søgt at gennemføre, om vi kjendte dette Valg for gyldigt. Det er Valgbestyrelsen, som har begaaet den Feil at tage imod en Liste, som ikke havde den tilbørlige Form.